

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobce: **Ing. J. K.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Markétou Petrovou
sídlem Za Humny 667/4, 779 00 Olomouc

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2023, č. j. X, ve věci výchovného

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 11. 2023, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám advokátky Mgr. Markéty Petrové, náhradu nákladů řízení ve výši 2 600 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Spor byl o to, jestli žalobce pečoval o děti v největším rozsahu od jejich narození do jejich zletilosti.
2. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí č. j. X. Žalovaná tímto rozhodnutím žalobci zamítla žádost o zvýšení starobního důchodu o částku zvýšení za vychované dítě pro nesplnění podmínek čl. II zákona č. 323/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 323/2021 Sb.“).

3. Žalovaná odůvodnila napadené rozhodnutí tím, že žalobce neprokázal, že o obě děti pečoval v největším rozsahu od jejich narození do jejich zletilosti. Žalovaná ověřila ve své evidenci, že manželka čerpala po narození obou dětí mateřskou dovolenou, pak se vrátila do zaměstnání, od 1. 1. 1994 do 31. 12. 2011 byla osobou samostatně výdělečně činnou a žalobce vykonával zaměstnání od 2. 7. 1962 do 28. 2. 2003.
4. Z evidence žalované dále vyplynulo, že výdělky žalobce rostly od narození dětí do jejich zletilosti a nedošlo k jejich poklesu. Žalobce byl nositelem důkazního břemene. Žalobce odkázal na rozsudek soudu o svěření dětí do jeho péče (dcery v 16 letech a syna v 15 letech), ale nedoložil ho a žalovaná ho nemá ve své evidenci. Tvrzení žalobce jsou nepodložená a účelová.
5. Smyslem výchovného je především zmírnění statistického rozdílu mezi průměrným starobním důchodem osob pečujících o děti oproti obecnému průměrnému starobnímu důchodu. Nejvýznamnější dopad na pracovní kariéru, a tedy i na výši důchodu má přitom výchova dítěte zejména v jeho předškolním věku a v prvních letech povinné školní docházky. Ta z pečujících osob, jejichž pracovní kariéra byla výchovou dítěte ovlivněna méně nebo vůbec, má svůj starobní důchod vyšší díky vyšším výdělkům a delší době pojištění. Nedochází u ní ke snížení důchodu a není tedy dán důvod pro kompenzaci prostřednictvím výchovného.
6. Žalovaná vypracovala do rozhodnutí tabulku s uvedením a porovnáním výdělků obou manželů od narození do zletilosti jejich dětí s dopadem na výši důchodu (důchod manželky byl nižší o 2 924 Kč k 11. 3. 2020). Kdyby se bývalá manželka žalobce dožila zavedení výchovného, náleželo by jí.
7. Přestože je výchovné koncipováno jako nárok genderově neutrální, je určeno především ženám. Ženy pečující o děti ve větší míře vykonávají méně honorovaná zaměstnání, popřípadě zaměstnání s kratšími pracovními úvazky, která jsou navíc přerušovaná překážkami v práci z důvodu potřeby péče o dítě. Ačkoliv výchovu dětí nepochybně zajišťují i muži, především zajištěním výživy dítěte a péčí o jeho fyzický a intelektuální rozvoj, v praxi je zcela běžné, že jejich kariéra není výchovou negativně ovlivněna. Důležité je brát v úvahu, že nepřetržité zaměstnání a vyšší výdělky se samy o sobě pozitivně projeví na výši důchodu – nedochází ke snížení důchodu a není tedy dán důvod pro kompenzaci prostřednictvím výchovného.
8. **Žalobce v žalobě** namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a dále, že žalovaná žalobce nepoučila, že má svá tvrzení prokázat. Žalobce navrhoval žalované, že jí dá k nahlédnutí rozsudek Okresního soudu v Olomouci ze 17. 1. 1995, sp. zn. 15 C 312/94, který měl jím tvrzené skutečnosti prokázat. Žalobce měl obavy zaslat rozsudek poštou z důvodu ztráty a ochrany citlivých údajů, protože obsahoval jména intimních partnerů bývalé manželky. Žalovaná tento důkaz neprovedla, nevyžádala si ho a ani v napadeném rozhodnutí neuvedla, proč tento důkaz neprovedla.
9. Žalovaná se nezabývala skutečnostmi, které žalobce uvedl v čestném prohlášení; měla doplnit dokazování výsledkem žalobce, výsledkem svědků – dospělých dětí žalobce a výsledkem dalších svědků – kolegů z práce žalobce ve vztahu k privatizaci podniku M. a ztráty příležitosti pro žalobce ap. Namísto toho se žalovaná soustředila na mechanické matematické výpočty svých statistických údajů, aniž by reflektovala skutečné pozadí konkrétního případu a obecně známá fakta.

10. Bývalá manželka žalobce byla lékařka a složila dvě atestace v době předškolního věku obou dětí. Přitom příprava na atestace spočívá v několikátýdenních stážích mimo trvalé bydliště. V případě bývalé manželky se jednalo o stáže v Ostravě a v Praze. Kromě toho bývalá manželka musela mít splněnou délku praxe, kterou naplnila i tím, že sloužila 24hodinové služby ve Fakultní nemocnici Olomouc. Péči o malé děti zajišťoval především žalobce. Děti navštěvovaly celodenní jesle od dvou let, protože matka s nimi nebyla dlouhodobě na rodičovské dovolené.
11. Žalovaná na dokazování rezignovala a neumožnila žalobci podrobně popsat skutečný stav věci. Přitom sama na svých internetových stránkách uvádí, že v případě sporných otázek o uznání výchovy ve větším rozsahu bude vyžadovat potřebnou součinnost, doklady od všech osob, které se na péči podílely, výslech svědků atd.¹ Žalovaná nevzala v potaz ekonomiku, která byla naprosto jiná před rokem 1990, než je tržní systém v dnešní době. To mělo vliv na příjmy obou rodičů. Bývalá manželka žalobce mohla po roce 1990 podnikat, mít svou soukromou praxi a příjmově na tom byla podstatně lépe než žalobce, i když obě děti byly ještě nezletilé. Přitom zásluhu na tom, že bývalá manželka mohla být lékařkou, má především žalobce, který jí umožnil se kariérně realizovat a převzal péči o děti. Bývalá manželka pak mohla nabýt dva byty, rekreační dům, dvě auta a zařídit si soukromou ordinaci.
12. Žalobce považoval za nesmyslnou argumentaci tabulkou o výdělcích žalobce a jeho bývalé manželky, protože tabulka nezahrnovala vyměřovací základy bývalé manželky od roku 1992, který si mohla nastavit sama, jak chtěla, a tato výše neměla nic společného s tím, že v minulosti pečovala o děti, zatímco otec zůstal řadový zaměstnanec. Nelogická a protichůdná je argumentace v případě žalobce, že ženy vykonávaly méně honorovaná zaměstnání a zaměstnání s kratším pracovním úvazkem, přerušovaným z důvodu překážek v práci kvůli péči o nemocné děti ap. Tato argumentace naprosto nedopadá na případ žalobce a jeho bývalé ženy. Žalobcova bývalá manželka měla možnost kariérního růstu v době předškolního věku obou dětí, stala se plnohodnotnou lékařkou, nejednalo se o méně honorované zaměstnání, zvládala atestace a 24hodinové služby v nemocnici, protože péči o děti zajišťoval otec, jenže se v jeho případě bohužel jedná o muže. Žalovaná své úvahy výstižně neodůvodnila a nevypořádala se s tvrzeními a podklady žalobce, které navrhl k důkazu. Žalobce doložil časovou osou kariérního růstu matky a rozsudek citovaný výše, které navrhl k důkazu.
13. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** namítla, že nebyla povinna prokazovat v řízení o žádosti tvrzení žalobce bez jeho součinnosti. Žalovaná považovala skutkový stav za dostatečně objasněný. Poučovací povinnost dopadá sice nejen na oblast práva procesního, přesto nemá žalovaná povinnost poskytnout účastníkům řízení komplexní návod, jak postupovat, aby dosáhli žádoucího účinku, neboť ten mají poskytovat advokáti a další profesionálové. Okresní správa sociálního zabezpečení 27. 4. 2023 žalobce poučila, že je povinen rozsudek doložit. Navíc sám žalobce tvrdí, že rozsudek prokazuje, že mu děti byly svěřeny do péče ve věku 15 a 16 let. Proto tato listina nemá vypovídací potenciál.
14. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění účinném ke dni vydání rozsudku (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních

¹ <https://www.cssz.cz/web/otazky-a-odpovedi-ke-zvyseni-starobniho-duchodu-za-vychovane-dite-tzv.-vychovnemu>

bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

15. Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Podle čl. II bodu 1 zákona č. 323/2021 Sb. *starobní důchody přiznané ode dne, který spadá do období před 1. lednem 2023, se zvýší o 500 Kč měsíčně za každé dítě, které pojištěnec vychoval, od splátky důchodu splatné v lednu 2023, jsou-li splněny podmínky stanovené v bodech 3 až 5; toto zvýšení náleží k procentní výměře starobního důchodu.*
17. Podle čl. II bodu 3 zákona č. 323/2021 Sb. *podmínky výchovy dítěte se pro účely zvýšení podle bodu 1 posuzují u všech pojištěnců podle právních předpisů účinných ke dni, od něhož byl starobní důchod přiznán, pokud se dále nestanoví jinak; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečoval muž. Výchovu téhož dítěte nelze pro účely zvýšení podle bodu 1 současně započítat více osobám. Vychovávalo-li totéž dítě více osob, přihlíží se k výchově dítěte jen u té osoby, která o dítě osobně pečovala **v největším rozsahu**; to platí i v případě, že u téhož dítěte byla jeho výchova zohledněna při stanovení důchodového věku ženy.*
18. Podle ust. § 34a odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „ZDP“) *dítě se pro účely zvýšení procentní výměry starobního důchodu podle odstavce 1 (dále jen „zvýšení za vychované dítě“) považuje za vychované, jsou-li splněny podmínky výchovy dítěte podle § 32 odst. 4; tyto podmínky platí i v případě, že o dítě osobně pečuje nebo pečoval muž. Výchovu téhož dítěte nelze pro účely zvýšení za vychované dítě současně započítat více osobám; vychovávalo-li dítě více osob, přihlíží se k výchově dítěte jen u té osoby, která o dítě **osobně pečovala v největším rozsahu**. Při zvýšení za vychované dítě se přihlíží jen k výchově toho dítěte, které jako vychované pojištěnec uvedl v žádosti o přiznání starobního důchodu; není-li tato podmínka splněna, zvýšení za vychované dítě nenáleží.*
19. Podle ust. § 32 odst. 4 věty první ZDP *podmínka výchovy dítěte pro nárok ženy na starobní důchod je splněna, jestliže žena osobně pečuje nebo pečovala o dítě ve věku do dosažení zletilosti alespoň po dobu deseti roků.*
20. Sporné bylo **zjištění skutkového stavu**.
21. Žalována odůvodnila svůj právní závěr, že žalobci nenáleží výchovné tím, že neprokázal, že pečoval o dvě děti od jejich narození do doby jejich zletilosti ve větším rozsahu než jeho manželka. Žalovaná tento závěr dovodila z toho, že manželka žalobce byla na mateřské dovolené (tato doba péče byla celodenní a náročná) a jako významnější hodnotila péči od narození do prvních let školní docházky dětí.
22. Soud se s těmito závěry neztotožnil. Žalovaná sice doplnila svou argumentaci ve vyjádření k žalobě o podrobné údaje o výdělkových poměrech žalobce a jeho manželky za rozhodné období (od narození do zletilosti obou dětí) a z toho vyplývající skutkové a právní úvahy, ty však v napadeném rozhodnutí chybí.
23. Jak opakovaně vyslovil Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), nedostatky odůvodnění rozhodnutí nelze zhojit ve vyjádření k žalobě či ke kasační stížnosti (viz např. rozsudek NSS č. j. 8 Ads 231/2019-28, č. j. 3 As 51/2003-58 nebo č. j. 3 Ads 123/2008-79, www.nssoud.cz).

24. Žalobce musí seznat důvody rozhodnutí již z rozhodnutí o námitkách, proti němuž podává žalobu. Popsaným postupem žalovaná vzala žalobci možnost hájit svá hmotná i procesní práva.
25. Tato vada napadeného rozhodnutí (spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů) je zvyrazněna tím, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn.
26. Žalobce se k výzvě žalované k osobní péči o děti vyjádřil 17. 5. 2023 a uvedl, že rozsudek soudu se obává přiložit z důvodu možného porušení zákona (ochrany osobních údajů), protože jsou zde jmenováni intimní partneři manželky, že na výzvu donese rozsudek osobně k nahlédnutí a ověření údajů, které uvedl v žádosti. Manželka žalobce chodila ze zaměstnání pozdě, velmi často až v noci a někdy se nevracela vůbec, i týden. Žalobce s dětmi zůstával sám (úkoly, sport, večere atd.). V době privatizace „M.“ musel přenechat místo v privatizační skupině kolegovi, neboť mu manželka nechala zprávu, že odchází z domova a musel se celý týden starat o děti sám. V případě nemoci dětí pomáhaly babičky, a stejně tak do doby, než děti šly do školky, ze školky je vyzvedával žalobce, až na výjimky.
27. Žalovaná však tato tvrzení pominula a nijak se k nim konkrétně v napadeném rozhodnutí nevyjádřila. Proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné a řízení je stiženou vadou – nedostatečným zjištěním skutkového stavu. Žalobce svými konkrétními tvrzeními o časté nepřítomnosti manželky ve společné domácnosti vnesl do skutkového stavu důvodné pochybnosti. Žalovaná nemohla bez dalšího při těchto tvrzeních užít odkazu na obvyklé rozložení rolí při výchově a nepřistoupit k vyložení neurčitého právní pojmu „osobní péče v největším rozsahu“.
28. Také nelze obecně argumentovat tím, že obvykle o děti ve větší míře pečovaly ženy a že významnější je péče v období od narození do prvních let školní docházky. Takové závěry nemusí v některých konkrétních případech vůbec platit (srov. také rozsudek NSS č. j. 6 Ads 182/2024-29, bod 23, podle kterého nelze nárok na výchovné odvozovat jen z toho, kdo byl na rodičovské dovolené, protože péče o dítě ve starším věku by byla irelevantní). Je třeba zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností a přihlídnout ke všem okolnostem věci v souladu s § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“).
29. Současně není možné stanovit podmínku zásahu do pracovní kariéry. Vodítko pro posouzení celé věci poskytuje rozsudek NSS č. j. 10 Ads 271/2024-35, bod 31: Zavedení podmínky zásahu do pracovní kariéry by nepřipustně zúžilo okruh osob, kterým má výchovné skutečně náležet. Podmínka přitom nijak nevyplývá ze zákona a nelze ji dovodit ani z důvodové zprávy. Dovození takové podmínky by ve svém důsledku vedlo v některých případech až k neúnosným situacím, zejména z důvodu dokazování (ať už prokázání „nepovýšení“ v důsledku výchovy dětí či nemožnosti dále studovat), které by se pravděpodobně omezilo na pouhé srovnávání vyměřovacích základů z osobních důchodových listů pečujících osob. Rovněž s ohledem na rozmanité skutkové okolnosti a specifika jednotlivých povolání je takové kritérium nelogické a v konkrétních případech i nespravedlivé. Lze si totiž představit řadu reálných situací, kdy by takový výklad vedl k nepřiznání výchovného i u osob, které o dítě skutečně pečovaly v největším rozsahu, např. u prarodičů (ze zákona je zjevné, že je možná péče dalších osob, nejen rodičů) a například ani u některých podnikatelů se péče o dítě v jejich kariéře nemusí (v závislosti na řadě faktorů) formálně projevit.

30. NSS tedy konstatoval, že omezení výdělků či kariérního růstu z důvodu péče o dítě v největším rozsahu může být v jednotlivých případech vnímáno jako *indicie* k určení, který z rodičů o dítě osobně pečoval v největším rozsahu. Nejde však v žádném případě o jednu ze zákonných podmínek pro přiznání výchovného. O dítě tudíž může pečovat v největším rozsahu také osoba, u níž se tato péče nijak viditelně neprojeví na omezení výdělků či kariérním postupu (obdobně rozsudek NSS č. j. 6 Ads 182/2024-29, bod 25).
31. Soud souhlasí se žalovanou, že jde o řízení na žádost a žalobce je povinen poskytnout žalované součinnost.
32. Podle § 51 odst. 1 správního řádu „k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.“
33. Žalobce navrhoval v žalobě, aby soud provedl důkaz „přehledem kariérního růstu matky“ a anonymizovaným rozsudkem Okresního soudu Olomouc č. j. 15 C 312/94-19 s výhradou dalších důkazů. Soud však není povolán k tomu, aby ve větším rozsahu nahrazoval činnost správních orgánů; vzal by tím žalobci instanci pro obhajobu.
34. Je na žalobci, aby čestná prohlášení navržených svědků předložil ve správním řízení, případně aby navrhl jejich svědecké výpovědi; ty si může žalovaná vyžádat podle svého uvážení k dalšímu dokazování (viz rozsudek NSS č. j. 10 Ads 271/2024-35, bod 10).
35. Je namístě vyjasnit, jak dlouho trvala mateřská dovolená manželky žalobce, protože žalobce uvádí v žalobě dva roky a žalovaná ve vyjádření k žalobě v posledním odstavci jeden rok. Je na žalobci, aby prokázal všechna svá další tvrzení. Je také na žalobci, aby případně tvrdil a prokázal, kolik asi procent času věnoval péči o děti on proti manželce (srov. bod 6 rozsudku NSS č. j. 10 Ads 271/2024-35).
36. Žalovaná konstatovala, že žalobce dosahoval vyšších výdělků, aniž by tuto úvahu jakkoli odůvodnila a vzala do úvahy podnikání manželky žalobce. Proto je tato část rozhodnutí nepřezkoumatelná. Žalovaná z tohoto svého argumentu dále vyvodila, že pracovní kariéra žalobce z tohoto důvodu nebyla nijak negativně ovlivněna. Ani tato úvaha není odůvodněná a rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné.
37. Samotná skutečnost, že žalobce neměl snížené výdělky nebo nemá zaznamenány náhradní doby pojištění, neprokazuje, že o děti nepečoval v největším rozsahu. Je třeba zohlednit veškeré další okolnosti věci, například péči ve volných dnech, při naplňování koníčků a zájmů dětí a při dalších výchovných aktivitách. Z § 2 odst. 4 správního řádu vyplývá, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Z napadeného rozhodnutí se nepodává, že žalovaná zohlednila okolnosti konkrétního případu, naopak argumentovala pouze obecně a za použití předsudků nebo představy o stereotypním rozdělení rolí mezi mužem a ženou.
38. I když jde o řízení na žádost a důkazní břemeno leží na žadateli, nezabývá to žalovanou povinností zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností a provést dokazování a rozhodnout v souladu se zákony, tím spíše, pokud žalobce vznesl uvedené námitky (srov. rozsudky NSS č. j. 2 A 1105/2002-OL-22, publ. pod č. 153/2004 Sb. NSS, č. j. 1 Azs 181/2018-29, č. j. 1 As 38/2023-57, č. j. 8 Ads 136/2019-38, č. j. 2 Ads 106/2015-31 a mnohé další).

39. Jak uvedl NSS v rozsudku č. j. 8 Ads 21/2025-26, v bodech 21 až 37, je na žalované, aby provedla takové dokazování, aby zjistila skutkový stav, o kterém nebudou důvodné pochybnosti. Jde například o výslech žalobce a jeho dětí (bod 23). I kdyby žalobce neplnil součinnost a nenavrhoval důkazy k prokázání svých tvrzení, nezabývá to žalovanou povinností zjistit skutkový stav tak, aby byl bez důvodných pochybností. Na žalobce nelze přenést důkazní břemeno v takovém rozsahu, aby pro něho bylo neúnosné (bod 29).
40. Soud shrnuje, že shledal napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné. Žalovaná doplnila část důvodů rozhodnutí až do vyjádření do žaloby. Je však třeba, aby je obsahovalo napadené rozhodnutí. Současně nebyl zjištěn skutkový stav, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Žalovaná v dalším řízení přihlédne ke všem okolnostem posuzovaného případu a řádně posoudí skutečný stav věci, tj. provede odpovídající dokazování v souladu se zásadou materiální pravdy ve vztahu ke zjištění, zda žalobce o děti pečoval v největším rozsahu.
41. Soud zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán stav věci, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, tj. v souladu s § 3 správního řádu. Dokazování vyžaduje rozsáhlé doplnění, proto ho nemohl doplnit soud, nahrazoval by tím činnost správních orgánů a vzal by žalobci instanci pro nápravné prostředky. Soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž podle § 78 odst. 5 s. ř. s. bude vycházet z právního názoru soudu, že je třeba dokazování doplnit tak, aby o zjištěném skutkovém stavu nebyly důvodné pochybnosti.
42. Soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ze spisu soud zjistil, že advokátka učinila ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „AT“)]. Za tyto úkony právní služby náleží advokátce mimosmluvní odměna ve výši dvakrát 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 AT], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 300 Kč (§ 13 odst. 4 AT). Celkem je žalovaná povinna zaplatit žalobci k rukám advokátky náklady řízení ve výši 2 600 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 25. dubna 2025

JUDr. Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně